

Súd: Krajský súd Bratislava
Spisová značka: 2Co/388/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1112209951
Dátum vydania rozhodnutia: 30. 08. 2013
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Darina Kriváňová
ECLI: ECLI:SK:KSBA:2013:1112209951.1

Uznesenie

Krajský súd v Bratislave v právnej veci navrhovateľa: Š.V. L., bytom Y. XX/XX, Y. F., zastúpený: JUDr. Lubomírom Müllerom, euroadvokátom, so sídlom Symfonická 1496/9, Praha, proti odporcovi: Slovenská republika - Ministerstvo spravodlivosti SR, so sídlom Župné nám. 13, Bratislava, o zaplatenie 59,76 eur s príslušenstvom, o odvolaní odporcu proti uzneseniu Okresného súdu Bratislava I, č.k. 4C 121/2012-39 zo dňa 01.03.2013, takto

rozhodol:

Odvolací súd uznesenie súdu prvého stupňa v napadnutej časti **z r u š u j e a v e c** **v r a c**
i a na ďalšie konanie.

odôvodnenie:

Súd prvého stupňa uznesením zo dňa 01.03.2013 zastavil konanie vo veci o zaplatenie 59,76 eur s príslušenstvom, pretože navrhovateľ podaný návrh na začatie konania vzal späť v celom rozsahu skôr, než sa začalo pojednávanie a súd preto podľa § 96 O.s.p. konanie zastavil. O trovách konania rozhodol tak, že odporcovi uložil povinnosť zaplatiť navrhovateľovi trovy právneho zastúpenia v sume 60,66 eur do troch dní od právoplatnosti uznesenia a rozhodol podľa § 146 ods. 2 druhá veta O.s.p., podľa ktorého, ak sa pre správanie odporcu vzal späť návrh, ktorý bol podaný dôvodne, je povinný uhradiť trovy konania odporca. Súd prvého stupňa pri rozhodovaní o trovách konania postupoval podľa § 150 ods. 2 O.s.p., podľa ktorého ak sú trovy konania v drobných sporoch neprimerané voči pohľadávke, môže ich súd nepriznať, alebo znížiť. V zmysle ustanovenia § 200ea ods. 1 O.s.p. súd konštatoval, že ide o drobný spor v danej veci. Podľa názoru súdu z procesného hľadiska zastavenie konania zaviniel odporca a preto má navrhovateľ podľa § 146 ods. 2 O.s.p. právo na náhradu trov konania. Nakoľko však súd považoval trovy konania pozostávajúce z trov právneho zastúpenia vo výške 121,33 eur, ktoré si navrhovateľ vyčíslil v zmysle vyhlášky č. 655/2004 Z.z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb v znení neskorších predpisov za neprimerané voči výške žalovanej istiny v sume 59,76 eur, znížil ich výšku o 50 % a v tejto sume navrhovateľovi trovy konania priznal.

Odporca v podanom odvolaní žiadal, aby odvolací súd zmenil rozhodnutie súdu prvého stupňa a navrhovateľovi trovy právneho zastúpenia nepriznal, alebo aby rozhodnutie súdu prvého stupňa zrušil a vec vrátil na ďalšie konanie. Namietal, že súd prvého stupňa nesprávne právne vec posúdil a nedostatočne zistil skutkový stav veci a preto je rozhodnutie nesprávne. V odvolaní poukázal na to, že podľa § 18 ods. 2 zák. č. 586/2003 Z.z., advokát je povinný pri výkone advokácie postupovať s odbornou starostlivosťou, ktorou sa rozumie, že koná čestne, svedomito, primeraným spôsobom a dôsledne využíva všetky právne prostriedky a uplatňuje v záujme klienta všetko, čo podľa svojho presvedčenia považuje za prospešné, pritom dbá na účelnosť a hospodárnosť poskytovaných služieb. Podľa § 18 ods. 3 tohto zákona, advokát postupuje pri výkone advokácie tak, aby neznižoval dôstojnosť advokátskeho stavu. V záujme toho je povinný dodržiavať pravidlá profesijnej etiky a iné pravidlá, ktoré určuje predpis komory. Odporca v podanom odvolaní uviedol, že úkony advokáta v tomto smere nevykazujú známky žiadnej hospodárnosti poskytovania právnych služieb a takéto konanie nie je možné považovať za konanie, ktoré by bolo v súlade s profesijnou etikou advokáta a už vôbec v súlade s ponímaním dobrých mravov. Odporca si je vedomý, že uplatnené nároky neuhradil včas, teda v 6

mesačnej lehote v zmysle zákona, avšak táto skutočnosť nemôže byť dôvodom pre priznanie trov právneho zastúpenia v požadovanej plnej výške. Všetky nároky mali byť uplatňované jedným návrhom, čo právny zástupca pri všetkej odbornej starostlivosti vedieť mal a musel, čím by sa predišlo zbytočným súdnym konaniam, ako aj nákladom právneho zastúpenia. Takéto konanie vykazuje znaky obchádzania zákona, účelovosti a získania finančných prostriedkov na úkor štátneho rozpočtu Slovenskej republiky a je v rozpore s dobrými mravmi, ako aj profesijnou etikou advokáta. Je výlučne na navrhovateľovi, koho a akým spôsobom bude žalovať, ale takýto postup musí byť v súlade s ostatnými zásadami súdneho konania a navrhovateľ si musí byť v tomto prípade vedomý toho, že v prípade, ak súd bude spôsob uplatnenia nároku považovať za nehospodárny, neprizná mu náhradu trov konania v tomto prípade a zároveň poukázal aj na iné rozhodnutia odvolacieho súdu v podobných veciach. Odporca poukázal na to, že právny zástupca navrhovateľa v mene viacerých fyzických osôb vedie voči odporcovi niekoľko desiatok konaní, ak nie stoviek takýchto súdnych sporov, ktoré boli umelo vytvorené takým spôsobom, ako je to aj v tomto prípade, preto účelom vytvárania týchto sporov bolo obohacovanie sa právneho zástupcu navrhovateľa. Vo všetkých prípadoch sú návrhy totožné s minimálnymi zmenami, ktoré skutočne nevyžadujú právnické vzdelanie. Podľa názoru odporcu takéto konanie nemôže požívať právnu ochranu, nakoľko ide o jednoznačné šikanózne zneužívanie práva, ktoré je spôsobilé druhému účastníkovi spôsobiť škodu. Ak by súd konštatoval správnosť a legálnosť takéhoto postupu, podľa názoru odporcu by došlo k zásadnému porušeniu práva na súdnu ochranu. Osobám síce nemožno brániť pri uplatňovaní ich práv na príslušnom orgáne, avšak toto uplatňovanie práv nesmie byť oprávnenými osobami zneužívané. Nemožno preto pripustiť, aby takýto postup sa stal výlučne nástrojom k vytváraniu ľahkého a neodôvodneného zisku na úkor protistrany. Z uvedených dôvodov preto odporca žiadal napadnuté uznesenie zrušiť a vec vrátiť na ďalšie konanie, alebo zmeniť v zmysle podaného dovolania. Navrhovateľ sa k podanému odvolaniu odporcu písomne nevyjadril.

Odvolací súd prejednal vec podľa § 212 ods. 1 O.s.p. bez nariadenia pojednávania podľa § 214 ods. 2 O.s.p. a dospel k záveru, že sú splnené podmienky pre zrušenie rozhodnutia súdu prvého stupňa a vrátenie veci na ďalšie konanie.

Podľa § 200ea ods. 1 O.s.p., ak v priebehu konania dosiahne predmet konania sumu 1.000,- eur, od toho okamihu ide o drobný spor.

Podľa § 150 ods. 2 O.s.p., ak sú trovy konania v drobných sporoch neprimerané voči pohľadávke, môže ich súd nepriznať alebo znížiť.

V zmysle citovaného zákonného ustanovenia aplikácia § 150 ods. 2 O.s.p. prichádza do úvahy iba v prípade konaní v drobných sporoch, t. j. konaní, ktorých predmetom je suma neprevyšujúca 1.000,- eur, čo mal súd prvého stupňa za preukázané, nakoľko predmetom konania je istina vo výške 59,76 eur. Účelom tohto ustanovenia je fakultatívna možnosť súdu nepriznať úspešnému účastníkovi náhradu trov konania vôbec alebo mu ich priznať v menšom rozsahu ako predstavujú trovy účelne vynaložené na uplatnenie alebo bránenie práva, avšak pod podmienkou, že výška trov je neprimeraná voči pohľadávke.

V danom prípade predmetom konania bola istina vo výške 59,76 eur a trovy konania navrhovateľa boli vyčíslené sumou 121,33 eur, pričom moderačným právom súdu boli znížené v zmysle § 150 ods. 2 O.s.p. do výšky 60,66 eur. Ak preto prvostupňový súd aplikoval uvedené ustanovenie Občianskeho súdneho poriadku, keď mal za to, že pomer výšky trov (121,33 eur) k výške pohľadávky (59,76 eur) je neprimeraný, bolo na úvahe súdu aký pomer považuje za neprimeraný, avšak svoje rozhodnutie musí náležite odôvodniť.

Súd prvého stupňa sa nemôže obmedziť v zmysle § 150 ods. 2 O.s.p. len na všeobecné odôvodnenie o neprimeranosti. Riadne a presvedčivé odôvodnenie moderačného práva súdu podľa § 150 ods. 2 O.s.p. o trovách konania je totiž nielen formálnou požiadavkou, ktorou sa má zamedziť vydaniu obsahovo nezodôvodnených, nepresvedčivých rozhodnutí, ale má byť v prvom rade prameňom poznania úvah súdu tak v otázke zisťovania skutkového stavu veci, ako aj v právnom posúdení veci. Túto požiadavku odôvodnenie napadnutého rozsudku o trovách prvostupňového konania nespĺňa.

Súd prvého stupňa mal tiež prihliadnuť na to, aby úspešný účastník v tomto konaní - navrhovateľ len z dôvodu, že si uplatnil základné právo na súdnu ochranu, neutrpel majetkovú ujmu v dôsledku platenia trov konania, čím došlo k znehodnoteniu plného úspechu navrhovateľa, ale aj rozhodnutím o povinnosti zaplatiť navrhovateľovi trovy konania len do výšky 60,66 eur bolo nepochybne zasiahané aj do majetkovej sféry navrhovateľa, najmä v súvislosti s právnym zastúpením navrhovateľa advokátom.

Je nepochybné, že navrhovateľ ako účastník sa mohol dať v konaní zastúpiť zástupcom, ktorého si sám zvolí, teda v tomto konaní advokátom. Oprávnenie zvoliť si zástupcu je právom zaručeným v čl. 47 ods. 2 Ústavy SR a jeho zmyslom je poskytnúť procesným právam a povinnostiam navrhovateľa kvalifikovanú ochranu.

Odvolací súd poukazuje na viaceré rozhodnutia Ústavného súdu v podobných veciach, z ktorých vyplýva, že neprimeranosť trov by mala v podstate znamenať, že ich výška prekračuje hodnotu pohľadávky. Posúdenie neprimeranosti trov vo vzťahu k hodnote sporu nie je v zákone explicitne vymedzené a preto je dané na úvahu súdu, ktoré spolu so závermi na to nadväzujúcimi musia byť vždy odôvodnené a celkom legitímne.

Odvolací súd preto uznesenie súdu prvého stupňa v napadnutej časti podľa § 221 ods. 1 písm. f) O.s.p. zrušil a podľa § 221 ods. 2 O.s.p. vec vrátil na ďalšie konanie.

V ďalšom konaní bude úlohou súdu prvého stupňa znovu o trovách konania rozhodnúť s tým, že záver súdu je nutné správne a dostatočne odôvodniť podľa § 157 ods. 2 O.s.p.

Toto rozhodnutie bolo prijaté senátom Krajského súdu v Bratislave pomerom hlasov 3:0 (§ 3 ods. 9 zák. č. 757/2004 Z. z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov).

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné.